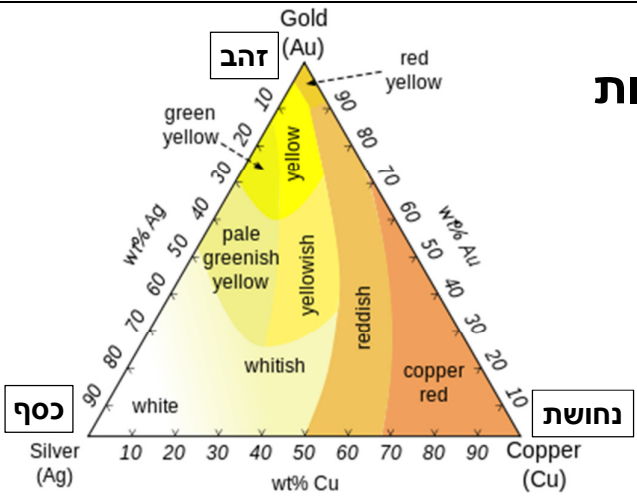

במדבר פרק יט – פרה אדומה

- (א) וַיִּדְבֹר יְקִיָּק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר:
- (ב) **זאת חקת התורה אשר צוה יקוק לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:**
- (ג) ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:
- (ד) ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים:
- (ה) ושחרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף:
- (ו) ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה:
- (ז) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב:
- (ח) והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב:
- (ט) **ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא:**
- (י) וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבגיו ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם:
- (יא) הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:
- (יב) הוא ותחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר:
- (יג) כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יקוק טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו:
- (יד) זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
- (טו) וכל פלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
- (טז) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
- (יז) ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי:
- (יח) ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
- (יט) והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
- (כ) ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יקוק טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא:
- (כא) והיתה להם לחקת עולם ומוזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:
- (כב) וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: פ

צבעי המתכות היקרות

ויקרא פרק ו – מערכות המזבח

- (א) וַיִּדְבֹר יְקִיָּק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- (ב) צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
- (ג) ולבש הכהן מוּדוּ בַד וּמְכַנְסֵי בַד יִלְבֹּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
- (ד) וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מְקוֹם טְהוֹר:
- (ה) **והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן ובער עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:**
- (ו) **אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: o**

מערכות המזבח	ר' יהודה	ר' יוסי	ר' מאיר
הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר	מערכה גדולה		
ואש המזבח תוקד בו	מערכה שניה של קטרת		
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה	שתהא הצתת האליתא בראש המזבח	מערכה של קיום האש	
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח	הצתת האליתא מצריך כהן וכלי שרת	שתהא הצתת האליתא בראש המזבח	
ואש המזבח תוקד בו	וא"ו לא דרשי		
אשר תאכל האש את העלה על המזבח	אבריים ופדרים שלא נתעכלו מבערב	מערכה לאבריים ופדרים שלא נתעכלו מבערב	
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה	אבריים ופדרים שלא נתעכלו מבערב חוזרים למערכה גדולה		
אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה	עיקולי עולה אתה מחזיר ולא עיקולי קטורת		
ולקח מלא הפחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יקוק	מערכה נוספת ליום הכיפורים		
	אש הקטורת* ואש המנורה באות מהמזבח החיצון		
	אש הקטורת ליום הכיפורים באה מן המזבח החיצון		

* ע"פ הירוש' זאת נלמדת מהפסוק ואש המזבח תוקד בו